

▶ TEMA

Promotors i pioners del turisme

Dins la història del turisme de les nostres Illes, encara ens queda molt a investigar, sobretot les biografies de les persones que d'una manera o d'altra han fet part de la contribució de les Illes Balears i de l'Estat en ser una potència turística a escala mundial.

Francesc Vidal Sureda i la història del turisme

✦ Antoni Vives Reus *

Aquest estiu he llegit el llibre *Luis Bolín y el turismo en España entre 1928 y 1952* (Marcial Pons) que ha coordinat Carlos Larrinaga. L'obra se centra en un dels personatges més interessants de la història del turisme espanyol i a la vegada suposa una passa més en el coneixement de determinades biografies que foren clau en el desenvolupament del

turisme.

I és que Luis Antonio Bolín Bidwell (1894-1969) va ser un personatge que ocupà càrrecs de gestió i informació turística a l'etapa final de la dictadura de Primo de Rivera, amb el Patronat Nacional de Turisme. Amb l'adveniment de la Segona República es traslladà al Regne Unit des d'on conspirà. Si el magnat Joan March fou qui sufragà el 1936 les despeses del lloguer de l'avió *Dragon Rapide*, Bolín fou qui des del Regne Unit feu les gestions oportunes per procurar-li aquest

servei.

Ja durant la Guerra Civil el mateix Franco el compensaria per aquell fet nomenant-lo responsable del Servei Nacional de Turisme, institució encarregada de fomentar l'activitat turística en temps de la guerra. L'empresa de Bolín no va ser gens fàcil, però podem afirmar que se'n sortiria molt bé organitzant les conegudes Rutes de Gue-

rra, itineraris turístics que pretenien donar a conèixer i valorar el patrimoni i les virtuts de la zona revoltada, sobretot les Rutes de Guerra del Nord i les d'Andalusia. I així és com tengué contactes amb el mallorquí Francesc Vidal Sureda (1888-1942), militar, promotor turístic i personatge molt lligat al Foment del Turisme de Mallorca. Cal tenir en compte que Vidal seria un dels impulsors del turisme mallorquí dels anys vint; el 1932 participaria en la fundació de la Federació de Sindicats d'Iniciativa i Turisme; organitzaria i dirigiria l'Oficina Nacional Espanyola de Turisme de París el 1939, etc.

Tot això em fa pensar que coneixem diferents aspectes sobre la biografia de Vidal Sureda, però encara ens manca aprofundir més en aquest i d'altres personatges.

* Doctor en història i membre del Grup d'Estudi de la Cultura, la Societat i la Política al món contemporani de la UIB

▶ TEMA

Religió i política

En els darrers temps amb l'auge d'algun posicionament relacionat amb l'extrema dreta també han sorgit altres moviments relacionats amb posicionaments religiosos de caràcter conservador que es retroalimenten.

Revolució silenciosa

✦ Josep Maria Buades *

Quan pensam en canvis de religió, ens ve a la ment la imatge de guerres d'extermi dels infidels o de conversions de monarques. Actualment presenciam una revolució religiosa en silenci, protagonitzada principalment per les classes populars d'Amèrica Llatina, però també visible a països d'Àfrica i Àsia. Es tracta de la conversió lenta i discreta de milions de persones

al cristianisme protestant (o evangèlic). Aquesta transformació social és de tal magnitud que els sociòlegs preveuen que abans del 2040 els evangèlics suposin la principal confessió a Llatinoamèrica.

Han estat especialment les esglésies neopentecostalistes les que han liderat aquest canvi. Replicant el model dels telepredicadors dels Estats Units i adoptant un cert sincretisme amb l'animisme d'origen africà, han sabut atreure l'interès de les classes baixes. Apliquen a la religió els models de gestió empresarial més avançats i duen fins a l'ex-

mateix, obliden que si aquestes esglésies evangèliques han crescut tant a les darreres dècades és perquè els seus adeptes solen millorar de vida. Ja sigui perquè el seu credo d'autoajuda els fa abandonar les addiccions i la delinqüència, ja sigui per les xarxes de cooperació mútua que teixixen, és un fet que els 'cristians renascuts'

trem allò que Max Weber qualificà d'"ètica protestant". No es tracta tant de guanyar el Cel sinó de viure el millor possible, aquí i ara.

Els intel·lectuals progressistes arrufen el nas davant aquesta 'teologia de la prosperitat' i reclamen, amb raó, de les posicions reaccionàries que els seus pastors manifesten quan entren en política. Tan-

s'adaptin millor al mercat laboral i a les seves llars no hi ha tanta violència domèstica. I això és molt a les barridies perifèriques de les grans ciutats, sovint deixades de la mà de Déu per unes autoritats que no es preocupen massa del seu benestar.

* Doctor en Història

▶ TEMA

Reconstruir millor?

Aquesta seria la premissa de qualsevol governant davant la situació econòmica sorgida després de la pandèmia. Però les velles polítiques, amb un marcat caràcter nacionalista i el cansament de la ciutadania per la política, no permet nodrir esperances de sortir-ne més forts i units d'aquesta successió de crisis.

'Build Back Better'

✦ Rafel Puigserver Pou *

Sota aquesta frase feta que podríem traduir com a «reconstruir millor», dos polítics amb trajectòries tan diferents com el primer ministre britànic Boris Johnson i el president dels Estats Units Joe Biden intenten empènyer les agendes econòmiques dels seus respectius països, en un moment en què el món intenta recuperar la normalitat després de la pandèmia de la COVID-19.

Build Back Better va ser l'eslògan amb què Joe Biden es va presentar a les eleccions presidencials de novembre de 2020. Una vegada a la Casa Blanca, aquest és el nom que rep el pla ambiciós que té com a objectiu crear llocs de treball, retallar impostos per a les classes treballadores, reduir els costos per a les famílies treballadores i que les grans corporacions paguin més del que ja ho fan.

Però si es vol aprovar aquest projecte, els demòcrates hauran de reduir-lo en el Congrés davant l'oposició frontal dels republicans i

de l'ala més centrista del partit del president.

Al Regne Unit, Boris Johnson ha vist com aquests darrers mesos el 'Brexit' que tant defensava abans d'arribar al Govern, ara se li gira en contra. Tot i que no ho reconeixen obertament, la manca de gasolina, de gas per escalfar les llars, de diòxid de carboni necessari per a les begudes gasoses o la falta de

productes a les cadenes de supermercats és fruit del 'Brexit'. A això se li ha d'afegir la manca de treballadors que procedien sobretot de l'Europa de l'Est i que s'oferien per fer unes feines que els britànics no volien ni volen fer. Per intentar convèncer a empresaris per apujar els salaris i als britànics per a treballar al Regne Unit, Johnson ha

llançat una sèrie de vídeos amb l'etiqueta *#BuildBackBetter* en què unta la mantega o menja *fish and chips*, dos reconeguts productes britànics. Nacionalisme banal per amagar el fet que el mateix que va signar l'acord del 'Brexit' ara el vol esmenar per perjudicial.

* Doctor en Humanitats i Ciències Socials i Màster en comunicació (UIB)